

การใช้เรื่องสั้นภาษาจีน ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

อภิญญา สีสมยา¹

จรี พชรนันท์ ก้าว²

บทคัดย่อ

บทความนี้นำเสนอเกี่ยวกับการใช้เรื่องสั้นภาษาจีนส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาจีน การเรียนรู้ภาษาจีนมีหลากหลายทักษะ เช่น ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการพูด และทักษะการฟัง ผู้เขียนได้เลือกทักษะการอ่านภาษาจีนเพราะผู้อ่านสามารถนำเนื้อหาที่ตนอ่านนั้นผ่านกระบวนการสื่อความหมาย สื่อสารออกมาให้กับผู้ฟังได้เข้าใจเนื้อหา ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ของเรื่องที่อ่าน และได้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านผ่านการสื่อสารออกมาเป็นถ้อยคำได้ให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารได้มีปฏิกิริยาตอบสนองร่วมกันกับผู้สื่อสารที่สำคัญต่อการอ่านภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เรื่องสั้นภาษาจีนเหล่านี้ มีความหลากหลายของเนื้อหา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้หลากหลายด้าน ทั้งด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ ด้านการใช้ชีวิตและโลกของศิลปะ ผู้อ่านสามารถเข้าใจบริบทเรื่องราวเหล่านั้น ๆ ของกลุ่มบุคคลนั้น ๆ และวัฒนธรรมของชนเผ่า นั้น ๆ ด้วย

คำสำคัญ : การอ่าน การสื่อสาร เรื่องสั้นภาษาจีน

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อีเมล apinya.aun99@snru.ac.th

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

The Use of Chinese Short Stories Enhance Chinese Reading Skills for Communication

Apinya Seesomya¹

Juree Pacharanan Guo²

Abstract

This article presents the use of Chinese short stories enhance Chinese reading skills for communication. Reading is one of the most important skills to learn Chinese. Learning Chinese has many skills such as reading skills, writing skills, speaking skills and listening skills. The author has chosen Chinese reading skills because the readers can bring the contents that they read through the process of interpretation. To communicate to listeners to understand the contents, thoughts, feelings, emotions of the story read and expressing opinions on what has been read through communicating in words that allow listeners or receivers to react together with the communicator that it is important to reading Chinese for communication by using these Chinese short stories. There is a variety of contents that the readers can learn many aspects: both in terms of culture, society, politics, economy, life and the world of art. The readers can understand the contexts of these stories, groups of people, and cultures of their tribes as well.

Keyword : Reading, Communication, Chinese short stories

¹ Lecturer, Chinese Major, Faculty of Humanities and Social Sciences

² Lecturer, Chinese Major, Faculty of Humanities and Social Sciences

บทนำ

ความหมายของการอ่าน

การอ่าน คือทักษะสำคัญทักษะหนึ่งที่อยู่ในกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องฝึกฝนอย่างมีระบบ การฝึกมากทำให้มีความสามารถในการอ่าน ช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ข้อมูลข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น

วัฒนะ บุญจับ (Bunchab, 1998) การอ่านคือ การรับรู้ความหมายจากข้อความหรือถ้อยคำที่ปรากฏในรูปสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถแปลความหมายหรือตีความได้

พนิตนันท์ บุญพามี (Bunphamee, 1999) ความหมายของการอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของคำ สัญลักษณ์ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งมนุษย์สามารถรับรู้แล้วแปลความหมายออกมาได้

สมุทร เช็นชาวนิช (Chenchawonich, 2002) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การสื่อความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ผู้เขียน ผู้อ่าน และรายงานผล

อัจฉรา ชีวพันธ์ (Cheewaphan, 2003) การอ่าน คือทักษะของการรับสารและเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (Sukchotthinan, 2005) การอ่าน เป็นกระบวนการที่รับรู้สาร เป็นความคิด ความรู้สึก ความคิดเห็น และความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร

ลำลี รักสุทธิ (Ruksutti, 2010) การอ่าน คือการตีความ การแปลจากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อพิมพ์ต่าง ๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ ผู้การรับรู้ การเข้าใจของผู้อ่าน

กล่าวโดยสรุป การอ่าน คือการแปลอักษร การแปลความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย ผู้อ่านอาศัยความรู้ของตนเองที่จะสามารถสื่อสารในความคิด ความรู้ทางภาษาของสิ่งที่อ่านเพื่อให้ความหมายชัดเจน ตรงตามหรือใกล้เคียงกับผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อออกมาให้อ่านได้

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนในยุคข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องการแสวงหาความรู้ โดยไม่มีที่สิ้นสุด การอ่านจึงมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ

2. การอ่านเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้คนประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาต่อยอดงานของตนได้

3. การอ่านเป็นเครื่องมือของการสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นใหม่หรือรุ่นต่อ ๆ ไป

4. การอ่านเป็นวิธีช่วยส่งเสริมให้คนมีความคิด ความอ่านและมีความรอบรู้ เพราะประสบการณ์จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมมากขึ้น ก็จะทำให้เกิดความคิด สติปัญญา เป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้เกิดความเพลิดเพลินใจ ก่อให้เกิดความสุข และได้ประโยชน์คุ้มค่าต่อตนเอง

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างหนึ่ง ที่ทำให้มนุษย์เป็นคนที่สมบูรณ์แบบทั้งทางด้านจิตใจและบุคลิกภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

7. การอ่านเป็นวิธีหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

กรมวิชาการ (Department of Curriculum and Instruction, 2003) ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านหนังสือผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้ตลอดเวลา และสามารถสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน เป็นการส่งเสริมให้มีสมองที่ดีมีสมาธิ สามารถพินิจพิเคราะห์ข้อความได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (Kuhapinan, 2002) ให้ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้ผู้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความอยากรู้อยากเห็น

จากข้อมูลเบื้องต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะผู้คนต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสนใจ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุข การอ่านจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มพูนประสบการณ์ และให้ความบันเทิงในขณะที่อ่านอีกด้วย

ประเภทของการอ่าน

การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือการอ่านในใจและการอ่านออกเสียง

1. การอ่านในใจ คือการแปลความหมายของตัวอักษรจากการอ่านออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ สามารถนำความคิดความเข้าใจที่ได้อ่านนั้นนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยมีประเภทของการอ่านดังนี้

- การอ่านจับใจความ
- การอ่านตีความ
- การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- การอ่านวิเคราะห์
- การอ่านเพื่อประเมินคุณค่า

การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นพื้นฐานของการอ่านในใจ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. การอ่านจับใจความสำคัญส่วนรวม เป็นการอ่านแบบเพื่อเข้าใจเนื้อหาส่วนรวม มีประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องอ่านอย่างรวดเร็ว การสังเกตส่วนประกอบของงานเขียน สามารถวิเคราะห์จุดมุ่งหมายงานเขียนว่าเขียนด้วยวัตถุประสงค์ใด จัดลำดับเนื้อหาใหม่ตามความสำคัญ ใช้ตั้งคำถามกว้าง ๆ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ได้ การอ่านจับใจความสำคัญเป็นการอ่านที่ละเอียด เพื่อจับใจความสำคัญของงานเขียนในแต่ละย่อหน้า สามารถวิเคราะห์น้ำเสียง วิเคราะห์เนื้อหาสาระของงานเขียน

2. การตีความ คือการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณ สติปัญญาตีความหมายของคำหรือข้อความ ผู้อ่านจะสามารถตีความหมายของคำหรือสำนวนได้ถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยเนื้อหาแวดล้อมของข้อความนั้น ๆ และบางครั้งก็ต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เป็นตัวช่วยตัดสินใจในการตีความ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

ข้อปฏิบัติในการอ่านตีความ

- 1) ต้องอ่านให้ละเอียด โดยพยายามจับประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่อง
- 2) หาเหตุผลอย่างรอบคอบเพื่อพิจารณาว่ามีความหมายถึงสิ่งใด
- 3) ทำความเข้าใจกับคำหรือสำนวนที่ได้จากการตีความ
- 4) เรียบเรียงข้อความให้มีความหมายที่ชัดเจนมีเหตุมีผล

3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือการอ่านที่ต้องใช้การหาเหตุและผลมาใช้ในการวิจารณ์ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- 1) พิจารณาความหมายของข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่าน
- 2) พิจารณาความต่อเนื่องของคำประโยคว่ามีเหตุผลสอดคล้องกันหรือไม่
- 3) พิจารณาความต่อเนื่องของใจความสำคัญหรือใจความหลักและรองของ

เนื้อเรื่อง

- 4) แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นหรือความรู้สึก

4. การอ่านวิเคราะห์ คือการอ่านเพื่อพิจารณาอย่างถี่ถ้วน ทำความเข้าใจองค์ประกอบหรือโครงสร้างของเนื้อเรื่องหรือหนังสือแต่ละประเภท โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1) ศึกษารูปแบบของงานเขียนว่าเป็นรูปแบบใด
- 2) แยกแยะเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และเมื่อไหร่
- 3) แยกแยะข้อพิจารณาของแต่ละส่วนให้ละเอียดว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 4) พิจารณากลวิธีในการนำเสนอ

5. การอ่านเพื่อประเมินคุณค่า คือการอ่านที่ผู้อ่านใช้อารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว ในการประเมินงานเขียน การประเมินค่าที่ดีต้องปราศจากอารมณ์ ในการประเมินคุณค่านั้นต้องประเมินตามลักษณะของงานเขียน การอ่านเพื่อประเมินคุณค่ามีวิธีการอ่านดังนี้

- 1) พิจารณาความถูกต้องของภาษา นับเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการสื่อความหมาย
- 2) พิจารณาความต่อเนื่องของประโยค ข้อความนั้นไม่มีความขัดแย้ง หรือมีความสับสนวุ่นวายกัน
- 3) พิจารณาความต่อเนื่องของความหมาย มีความเชื่อมโยงกัน เมื่ออ่านแล้วต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่อ่าน
- 4) พิจารณาคามสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง ว่ามีความจริง หรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ เพียงไร
- 5) ประเมินข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก และวิเคราะห์ความเป็นไปในความคิดของผู้เขียน

6. การอ่านออกเสียง คือการอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อื่นได้รับรู้ข้อความที่ตนได้อ่าน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

- 1) การอ่านออกเสียงปกติ เป็นการอ่านออกเสียงแบบปกติทั่วไป ซึ่งสามารถอ่านได้ทั้งบทร้อยแก้วหรือร้อยกรอง มีหลักเกณฑ์ดังนี้
 - ต้องทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก่อน
 - เวลาอ่านต้องออกเสียงให้ชัดเจน ดังพอประมาณ และมีลีลาจังหวะในการอ่านอย่างเหมาะสม
 - แบ่งวรรคตอนการอ่านได้ถูกต้อง
 - อ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี
- 2) อ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองหรือวรรณคดีไทยให้ไพเราะ มุ่งให้เกิดความรู้สึกซาบซึ้ง อารมณ์ และจินตนาการ เกิดความคล้อยตามบทร้อยกรองนั้น ๆ ด้วย มีหลักเกณฑ์การอ่านทำนองเสนาะดังนี้
 - ต้องรู้จักลักษณะของคำประพันธ์ที่ต้องอ่าน ว่ามีฉันทลักษณ์อย่างไร
 - อ่านให้ถูกต้องทำนอง
 - อ่านต้องมีน้ำเสียงและลีลาในการอ่านที่พอดีเหมาะสม
 - ออกเสียงของแต่ละคำได้ถูกต้องชัดเจน

ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสาร (Communications) คือ กระบวนการการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น ผ่านสื่อต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสารผ่านการพูด การเขียน การแสดง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงสัญลักษณ์อื่น ๆ ไปยังผู้รับสาร โดยใช้กระบวนการการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการรับรู้ร่วมกัน มีปฏิริยาตอบสนองต่อกัน

ประมะ สตะเวทิน (Satawathin, 1994) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารไว้ว่า การสื่อสาร คือกระบวนการถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสาร ไปยังอีกบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ

วิรัช ลภีรัตนกุล (Laphirattanakun, 2003) การสื่อสาร คือกระบวนการในการส่งผ่านหรือสื่อความหมายระหว่างบุคคล โดยแสดงออกในรูปของความปรารถนา ความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ รวมไปถึงประสบการณ์ต่าง ๆ จากตัวบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง

ความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสารมีความสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน คือการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้เราสามารถรับรู้ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของบุคคลอื่นได้ เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพราะการสื่อสารเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่เป็นการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การสื่อสารในชีวิตประจำวันยังทำให้เกิดการเรียนรู้ การได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อบุคคลอื่น ส่งผลต่อการพัฒนาด้านสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ และทักษะอื่น ๆ ในการดำรงชีวิตอีกด้วย

2. ความสำคัญต่อสังคม มนุษย์เมื่อรวมตัวกันเป็นกลุ่มสังคมจากเล็กระดับครอบครัวไปจนถึงสังคมใหญ่ระดับประเทศหรือระดับโลก เพราะอาศัยการสื่อสารเป็นพื้นฐาน สร้างกฎระเบียบ กติกาต่าง ๆ เพื่อให้สังคมนั้น ๆ ดำรงอยู่ได้ โดยการสื่อสารนั้นทำให้เกิดความเข้าใจกันดีของสังคม การที่สังคมได้รับการพัฒนาตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง เพราะใช้การสื่อสารเป็นสายใยแห่งการสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี ของคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง

3. ความสำคัญต่ออุตสาหกรรม การสื่อสารกับภาคส่วนของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ ต้องใช้การสื่อสารในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารกับมวลชน ซึ่งในปัจจุบันการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งจนกลายเป็นเรื่องจำเป็นมากในด้านการธุรกิจ

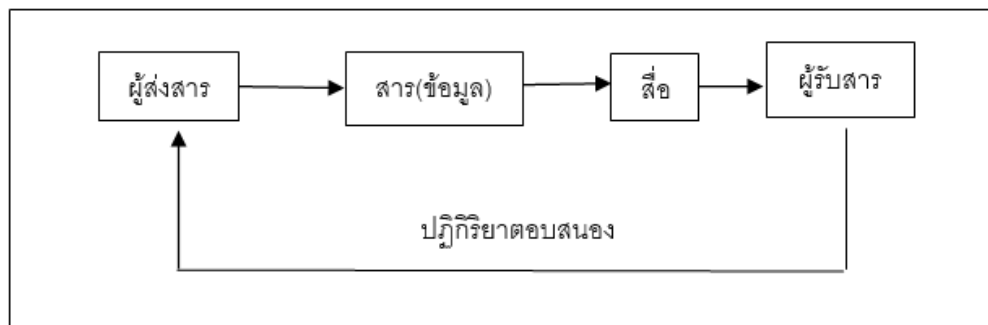
4. ความสำคัญต่อการปกครอง การปกครองไม่ว่าจะเป็นการปกครองในรูปแบบใดหรือระบอบใดก็ตาม ผู้ปกครองและผู้ถูกปกครองจำเป็นต้องมีการตกลงร่วมกันในการตั้งกฎเกณฑ์ ระเบียบ

ต่าง ๆ ผู้ปกครองต้องเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ให้กับผู้ถูกปกครองทราบทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อความสงบสุขของบ้านเมือง

5. ความสำคัญต่อการเมืองและเศรษฐกิจ การติดต่อสื่อสารในด้านการเมือง และเศรษฐกิจ หน่วยงานหรือองค์กรของแต่ละประเทศที่ทำหน้าที่ในส่วนของการติดต่อสื่อสารข่าวการเมืองและเศรษฐกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเครือข่ายหรือพันธมิตรต่อกัน

องค์ประกอบของการสื่อสาร

องค์ประกอบของการสื่อสารประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สารหรือข้อมูล และผู้รับสาร ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น การพูด การเขียน กริยาท่าทาง รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ

1. ผู้ส่งสาร สารหรือข้อมูล คือ บุคคล กลุ่มบุคคล หน่วยงาน หรือเรื่องราวที่มีความหมาย ทำหน้าที่ในการส่งสาร หรือเป็นแหล่งกำเนิดสาร

2. สื่อ คือองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการสื่อสาร เป็นพาหนะของสาร ทำหน้าที่ในการนำสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งต้องอาศัยสื่อหรือช่องทางในการนำสารไปยังผู้รับสาร

3. ผู้รับสาร คือ กลุ่มบุคคล หรือมวลชนที่รับเรื่องราวข่าวสารจากผู้ส่งสาร และมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับไปยังผู้ส่งสาร และหากปฏิกิริยาตอบสนองไม่เป็นไปตามที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสารถือว่าเป็นการสื่อสารที่ไม่สัมฤทธิ์ผล แต่หากผู้รับสารมีปฏิกิริยาตอบสนองเป็นไปตามที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสารถือว่าเป็นการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผล

ประเภทของการสื่อสาร

ประเภทของการสื่อสารสามารถจำแนกได้ 3 ประเภทดังนี้

1. การสื่อสารตามจำนวนหรือลักษณะของผู้รับสาร เป็นการสื่อสารภายในบุคคล คือการสื่อสารของบุคคลคนเดียว เป็นการพูดกับตนเอง การเขียนแล้วอ่านคนเดียว การสื่อสารระหว่างบุคคล ซึ่งการสื่อสารที่ประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปสื่อสารกันลักษณะบุคคลต่อบุคคล

อย่างมีวัตถุประสงค์ การสื่อสารกลุ่มย่อย การสื่อสารกลุ่มใหญ่ การสื่อสารในองค์กร การสื่อสารมวลชน และการสื่อสารระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารด้วยวัตถุประสงค์ใด ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ส่งสารอีกฝ่ายจะเป็นผู้รับสาร การสื่อสารบางครั้งอาจจะเป็นเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร หรือการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเพื่อสร้างความสัมพันธ์ การสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ ควรคิดก่อนพูด ไม่ใช่พูดก่อนคิดภายหลัง

2. การสื่อสารตามทิศทาง คือการสื่อสารจากบนลงล่าง จากล่างขึ้นบน การสื่อสารในแนวนอน และการสื่อสารแบบผสม การสื่อสารเหล่านี้ คือการสื่อสารจากบุคคลที่มีตำแหน่งหรือสถานภาพสูงกว่า ต่ำกว่า หรือในระดับเดียวกันนั่นเอง

3. การสื่อสารตามวิธี แบ่งออก 3 ส่วนคือ

1) การสื่อสารทางเดียว คือการสื่อสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผู้รับสารไม่มีโอกาสโต้ตอบได้หรือตอบกลับ

2) การสื่อสารสองทาง คือการสื่อสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยเปิดโอกาสให้ผู้รับสารได้ซักถาม เพื่อให้ผู้ส่งสารได้ชี้แจงสารนั้น ๆ

3) การสื่อสารแบบผสม คือการสื่อสารจากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยใช้สื่อ หรืออุปสัมพันธกับข้อมูลได้

รูปแบบของการสื่อสาร

รูปแบบของการสื่อสารสามารถแบ่งได้ 2 รูปแบบดังนี้

1. การสื่อสารที่ใช้ถ้อยคำ หรือการสื่อสารเชิงวจนะ คือภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้นั้นเป็นถ้อยคำของมนุษย์แต่ละกลุ่ม สังคม เชื้อชาติ สร้างขึ้นโดยมีข้อตกลงร่วมกัน ภาษาพูดจะใช้เสียงพูดเป็นถ้อยคำ ภาษาเขียนจะใช้ตัวอักษรประสมเป็นถ้อยคำ

2. การสื่อสารที่ไม่ใช้ภาษาถ้อยคำ หรือการสื่อสารเชิงอวัจนะ คือการใช้ท่าทักิริยาท่าทางที่เรียกว่า ภาษากาย เป็นการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาให้เห็น และการสื่อสารเชิงสัญลักษณ์ต่าง ๆ เรียกว่า ภาษาวัตถุ ซึ่งเป็นการแสดงการสื่อสารเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

การอ่านเรื่องสั้นภาษาจีน

ระดับความสามารถในการอ่าน คือตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการทดสอบความสามารถทางภาษาของบุคคล และความสามารถในการอ่านยังสามารถใช้กระบวนการฝึกการอ่านทางวิทยาศาสตร์เพื่อยกระดับการอ่านให้สูงขึ้นอีกด้วย ถึงแม้ว่าผู้อ่านยังมีระดับภาษา ด้านตัวอักษรจีน คำศัพท์จีนอยู่ในระดับพื้นฐานที่น้อย แต่สำหรับพวกเขาแล้วการฝึกการอ่านภาษาจีนคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาจีน การฝึกชนิดนี้ช่วยยกระดับภาษาจีนของพวกเขาในทุกด้าน ทั้งด้านตัวอักษรจีน ด้านคำศัพท์ ให้มีความรู้เพิ่มขึ้นไปพร้อม ๆ กัน

คุณสมบัติของเรื่องสั้นภาษาจีน

1. การคัดสรรเนื้อหาที่มีความหมายโดยกว้าง จากวัฒนธรรมดั้งเดิมไปจนถึงสังคมในปัจจุบัน จากการดำรงชีวิตประจำวันไปจนถึงโลกศิลปะ รวบรวมจิตวิญญาณแห่งมนุษยธรรมอย่างเต็มที่ ให้ข้อคิดกับผู้อ่านได้เรียนรู้และการคิดจากหลากหลายมุมมอง แล้วสามารถสื่อสาร สื่อความหมายออกมาได้อย่างลึกซึ้ง
2. เนื้อหาที่เลือกใช้ต้องมีความใช้ได้จริง มีความน่าสนใจ มีความหลากหลายประเภท
3. พิจารณาถึงระดับภาษาจีนและวัตถุประสงค์ของผู้อ่าน
4. ปริมาณคำศัพท์ของเนื้อหาเรื่องสั้น

สรุป

การอ่าน คือการแปลอักษร การแปลความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย ผู้อ่านอาศัยความรู้ของตนเองที่จะสามารถสื่อสารความคิด ความรู้ทางภาษาของสิ่งที่อ่านเพื่อให้ความหมายนั้นชัดเจน ตรงตามหรือใกล้เคียงกับผู้เขียนที่ต้องการจะสื่อออกมาให้อ่านได้รับรู้มากที่สุด โดยการอ่านมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะผู้คนที่ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความสนใจ เพื่อให้สังคมเกิดความสงบสุข การอ่านจึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพิ่มพูนประสบการณ์ และให้ความบันเทิงในขณะที่อ่านอีกด้วย ไม่ว่าจะอ่านออกเสียงหรืออ่านในใจสามารถนำความคิดความเข้าใจที่ได้อ่านนั้นนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ เพื่อให้ผู้ฟังหรือผู้อื่นได้รับรู้ข้อความที่ตนได้อ่าน เมื่ออ่านจนเข้าใจเนื้อหาแล้วนั้น ต้องสามารถสื่อความหมายของเนื้อหา หรือสื่อสารให้ผู้ฟังได้เข้าใจไปกับเนื้อหาที่เราต้องการจะสื่อออกไป ซึ่งการสื่อสาร คือการถ่ายทอดข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ผ่านกระบวนการพูด การเขียน ทำทางกิจกรรมต่าง ๆ หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ เพื่อให้ผู้รับสารได้รับสารตามที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อสารออกไป โดยผู้รับสารมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับมาตรงตามที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อสาร ซึ่งการสื่อสารนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งต่อการใช้ชีวิตประจำวัน สังคม การเมืองการปกครอง เศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรม ระดับความสามารถในการอ่านภาษาจีน เป็นส่วนสำคัญในการทดสอบระดับภาษาของตัวบุคคล การฝึกการอ่านบ่อยครั้งนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาจีน เพราะการฝึกอ่านภาษาจีนสามารถช่วยให้ผู้อ่านเกิดความรู้ และเกิดการเรียนรู้ในหลากหลายด้าน

ดังนั้นการอ่านภาษาจีนโดยใช้เรื่องสั้นภาษาจีน เป็นการช่วยยกระดับความรู้ภาษาจีนกับผู้อ่าน ให้มีความรู้รอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม การใช้ชีวิตประจำวัน ศิลปะแขนงต่าง ๆ การได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ และตัวอักษรจีน ซึ่งการใช้ระดับความสามารถในการอ่านในรูปแบบนี้ช่วยยกระดับการอ่านภาษาจีน และความรู้ให้กับผู้อ่านในทุกด้านให้มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบริบทของเรื่องราวต่าง ๆ และสามารถสื่อความหมาย สื่อสารภาษาจีนได้อย่างเข้าใจและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- Bunchab, W. (1998). Knowledge of Language Use. Bangkok: Division of Literature and History Fine Arts Department.
- Bunphamee, P. (1999). Introduction to Reading techniques for Librarians. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat Institute.
- Chenchaowanich, S. (2002). English Reading Comprehension. Bangkok: Thammasat University Press.
- Cheewaphan, A. (2003). Thai teaching manual Teaching play activities. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Department of Curriculum and Instruction. (2003). Reading Promotion Activities. 3^{rd ed}. Bangkok: Department of Academic Affairs
- Kuhapinan, C. (2002). Reading and Reading. Promotion. Bangkok: Architectural Arts.
- Laphiratthanakun, W. (2003). Public Relations. 10^{th ed}. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Royal Institute. (2003). The Royal Institute 1999. 6^{th ed}. Bangkok: Nammee Books Publication.
- Ruksutthi, S. (2010). How to teach children to read, read fluently, read well, write fluently and write well. Bangkok: Phattanasuksa.
- Satawathin, P. (1994). Principles and theories of communication Unit 1-8. 10^{th ed}. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Sukchotthinan, M. (2005). Read as: Study before Teaching well. Bangkok: Nammee Books Publication.